І чужому научайтесь,

Й свого не цурайтесь...

Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740
Тел. в Ню Йорку: BArcly 7-4125

РІК LXV. Ч. 214. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 6-го ЛИСТОПАДА 1958 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, NOVEMBER 6. 1958 No. 214. VOL. LXV.

ДЕМОКРАТИ ЗДОБУЛИ РІШАЛЬНУ ПЕРЕМОГУ У ВИБОРАХ ДО КОНҐРЕСУ ТА В СТЕЙТАХ

Рокефеллер переміг Гарримана в Ню Йорку. Багато відомих приятелів українців здобули місця в Конґресі

Нелсон А. Рокефеллер губернатор Ню Йорку

Сен. Кеннет Б. Кітінґ республіканець з Ню Йорку

Гаррисон А. Вільямс демократ з Ню Джерзі

Сен. Томас Додд демократ з Коннектикат

Вибори, що відбулись згідно з законом і традицією у перший вівторок листопада, принесли надсподівано велику перемогу кандидатам Демократичній партії як в Конресі ЗДА, так і в стейтових урядах і леґіслятурах, що — згідно з передбачуваннями політичних коментаторів — не залишиться без впливу і на президентські вибори за два роки. Згідно з неповними ще підрахунками голосів в середу, 5-го листопада рано, демократи матимуть перевагу 13 місць в Сенаті і понад 62 в Палаті Репрезентантів, як і перевагу в 43 стейтових леґіслятурах. Ці вибори принесли демократам найбільшу перемогу від 1932-го року, а президент Айзенгавер буде першим президентом в історії країни, який виконуватиме свій уряд упродовж трьох Конґресів з більшістю опозиційної партії. „Ясним променем" Республіканської партії в цих виборах назвав віцепрезидент Ніксон велику перемогу республіканського кандидата Нелсона Рокфеллера в змаганнях за уряд губернатора стейту Ню Йорк. Рокфеллер переміг великою більшістю голосів демократичного кандидата на перевибір губернатора Аварела Гарримана, який у вівторок ввечорі належав до перших з кандидатів, які признали свою поразку та ґратулювали своїм опонентам з перемогою. Разом з Рокфеллером переміг в Ню Йорку і республіканський кандидат на сенатора ЗДА, відомий приятель визвольних рухів українського та інших поневолених народів, Кеннет Б. Кітінґ, перемігши демократичного кандидата Френка С. Гоґена, який о півночі признався до поразки, ґратулюючи свому опонентові. Цій блискучій перемозі республіканців в Ню Йорку протиставиться повна їхня поразка в багатьох інших стейтах, зокрема в Коліканському стейті Вермон нектикат, в якому демократи з губернатором Рібікоффим та новообраним сенатором Доддом на чолі здобули всі місця в Сенаті і Палаті Репрезентантів, як також стейт Ню Джерзі, в якому демократичний кандидат на сенатора Гаррисон Вільямс переміг відносно великою більшістю голосів республіканського кандидата Роберта Кіна. Болючою поразкою республіканців є вислід виборів на західньому побережжі в Каліфорнії, де демократ Едмунд Бравн переміг республіканця Вільяма Новленда в дандидатурі на губернатора стейту, а демократ Клерт Енґел переміг свого республіканського суперника Ґудвина Найта. Уже з неповних ще підрахунків голосів виходило, що демократичні кандидати здобули місця в Сенаті, що їх досі займали республіканці зі стейтів Коннектикат, Пенсилвенія, Вест Вірджінія, Ню Джерзі, Ютаг, Міннесота і Невада. У традиційно республіканському стейті Вермон обрано перший раз в історії демократа на конґресмена. У хвилині, як ці вістки здасться до друку, наспівають щораз нові повідомлення про висліди виборів, але вони вже не можуть змінити основного факту — величезної перемоги демократів. Рівночасно політичні коментатори і аналітики пробують відгадати причини такого висліду виборів. Віце-президент Ніксон вважає, що демократи мали ліпшу організацію та інтенсивніше працювали впродовж останніх двох років, натомість демократи вважають, що вони здобули перемогу, ліпшою програмою та ліпшими людьми. Кожний переможений кандидат принципово ґратулював своєму переможному опонентові, заповідаючи йому рівночасно повну співпрацю. І переможені і переможці однаково стверджують, що переміг нарід, вибравши таких своїх представників, яких він вважає за найбільш відповід-

ПЕРЕМОГА РОКЕФЕЛЛЕРА ВІДКРИВАЄ НОВІ ПОЛІТИЧНІ МОЖЛИВОСТІ

Ню Йорк. — При величезній і загальній демократичній перемозі в теперішних виборах найбільше всіляких політичних спекуляцій викликає все ж таки імпозантна — як її називають — перемога республіканця Нелсона А. Рокефеллера в кандидатурі на губернатора цього імперіяльного стейту. Рокефеллер переміг свого демократичного суперника, дотеперішнього губернатора Аверела Гарримана, більшістю майже одного мільйона голосів. Хоч демократи і безсторонні коментатори приписують перемогу Рокефеллера головно його індивідуальності, а не партійній приналежності, то тим не менше і, часто власне тому, особу Рокефеллера вже тепер зв'язується з різними політичними можливостями в найближчому майбутньому. Коли перед виборами говорили про можливість майбутньої кандидатури Рокефеллера на віце-президента країни, разом з Ричардом Ніксоном, якого вважається можливим головним республіканським наслідником президента Айзенгавера в кандидатурі за два роки, то тепер уже говориться виразно про можливість кандидатури Рокефеллера на пост цього найвищого уряду в країні. Це тим більше, що інший поважний республіканський лідер, дотеперішній сенатор Вільям Новленд, відніс велику поразку у кандидатурі на губернатора Каліфорнії, що вважається за, до деякої міри, кінець його великої політичної кар'єри. Перемога Рокефеллера рівночасно може закінчити й політичну кар'єру Аверела Гарримана, який також вважався поважним претендентом до демократичної кандидатури на президента країни у виборах в 1960-му році. Сам Рокефеллер, коли його запитали його приятелі і кореспонденти про те, що він плянує, відповів коротко: „повірте, хлопці, що я цілком про це не думаю".

МІЖ НОВИМИ ВИБРАНЦЯМИ НАРОДУ БАГАТО УКРАЇНСЬКИХ ПРИЯТЕЛІВ

Між тими, що їх у виборах минулого вівтірка нарід вибрав на відповідальні пости в Конґресі ЗДА чи в стейтах, є цілий ряд відомих приятелів українців та їх змагань. До таких можна зарахувати новообраного губернатора стейту Ню Йорку Нелсона Рокфеллера, який під час виборчої кампанії виступав з знаменитою промовою на українській маніфестації в Ню Йорку, влаштованій для відзначення 25-річчя великого голоду в Україні. У передвиборчій кампанії Рокфеллера брав дуже активну участь український стейтовий республіканський комітет з адв. Михайлом Пізнаком на чолі. Це саме відноситься до обраного на сенатора ЗДА дотеперішнього республіканського конконґресмена Кеннета Кітінґа, одного з найбільш здецидованих ворогів большевизму та одного з найбільших приятелів визвольних рухів поневолених Москвою народів. Кітінґ відомий українській громаді з його численних виступів на її імпрезах. До українських приятелів зараховується новообраний демократичний сенатор ЗДА з Ню Джерзі, Геррисон Вільямс, який виступав з палкою промовою на відкритті нового Українського Народного Дому в Джерзі Сити та який є особистим приятелем відомого далеко поза межі стейту американсько - українського діяча, повітового податкового комішенера та колишнього члена стейтової асамблеї адв. Марсела Ваґнера. До українських приятелів треба зокрема, зарахувати новообраного демократичного сенатора ЗДА зі стейту Коннектикат, колишнього конґресмена Томаса Додда, який завжди був у зв'язку з українською громадою стейту та вважається також особистим приятелем енерґійного українського діяча на стейтову скалю, мґра Ів. Телюка та інших діячів. Добре ознайомлені з українською справою, і тим самим її приятелі виграли вибори в Пенсилвенії, Мишиґені, Огайо, Іллинойс та інших стейтах. На сенатора ЗДА був переобраний і п. Роман Грушка з Небраски, який, як відомо був головним промовцем на бенкеті на останній конвенції УНСоюзу в Клівленді.

Економіст передбачає рекордовий добробут у 1959 році

Дітройт, Мишиґен. — Керівник економічного відділу Моторової Фордової Компанії Старл В. Едмундс промовляв на дискусійних зборах в Мишиґенському університеті і передбачав, що в найближчих місяцях почнеться поліпшення економіки цієї країни, а в 1959 році буде в ЗДА знову рекордовий добробут. З продажу особових авт дістане американська економіка два більони долярів в 1959 році. До ліквідації господарської знижки 1957/58 років причинилися такі чинники: збільшення видатків на інвестиції, зріст консумпційних видатків, збільшення урядових видатків та зріст в будівельному промислі, де визначно збільшилося число житлових домів.

В АМЕРИЦІ

● **Вже друга сестра** зі славних канадійських п'ятерият, 24-річна Аннета Діон (заміжне прізвище Джермен Аллярд) 2. листопада стала матір'ю, народивши 8-фунтового сина. Її сестра Сесилія, яка вийшла заміж раніше, народила сина ще 15-го вересня ц. р.

● **В Ню Йорку** відбувається з'їзд фризієрів, в якому 500 членів Міжнародної Фризієрської Організації змагаються за найкращу чоловічу зачіску. На час з'їзду влаштовано виставку. Представник нюйоркських стрижіїв нарікав, що мешканці Ню Йорку не люблять ходити до фризієрень, і аж їхні жінки мусять їх щоразу туди посилати.

● **Статистик Джордж Е. Лорд** із стейту Мейн обрахував, що кожний американський фармер продукує харчів пересічно на 20 осіб. Згідно з його обрахунком кожний американець споживає річно коло 1,600 фунтів харчів, вирощуваних на 1½ акра землі.

● **Міжнародний Банк** Відбудови й Розвитку, так званий Світовий Банк у третій чверті цього року (липень — вересень) мав чистого зиску 10 мільйонів долярів. Протягом того часу він уділив позичок на 292,600,000 долярів таким державам: Японія, Судан, Перу, Цейльон і Малії. Наприкінці вересня капітал цього банку становив 9,521,000,-000 долярів.

Розбився бомбовик з атомовою бомбою

Вашинґтон. — Недалеко Абілене в Тексасі розбився бомбовик типу Б-47, який віз атомову бомбу, але на щастя, не було атомової експльозії ані радіяції. Один член залоги згинув, а 3 інші живуть. Цей бомбовик відбував звичайний вишкільний лет. Катастрофа настала внаслідок пожежі, яка виникла після того, як літак вилетів із летовища. Це перший випадок, коли летунство повідомляє про катастрофу бомбовика, який віз атомову зброю, подаючи при тому докладніше місце катастрофи та називаючи пілотів. Давніше був випадок із самою бомбою, але жертв в людях не було. Три особи врятувалися з горіючого літака тим способом, що вискочили на парашутах.

● **Президент Айзенгавер** 10-го листопада промовлятиме в Сієтлі, Вашинґтон, на зборах економічного комітету держав із т. зв. „Пляну Кольомбо". В нарадах братимуть участь міністри закордонних справ держав із південної і південно-східньої Азії, обговорюючи проблеми економічного розвитку своїх країн.

Китайські комуністи оскаржують оборонців Квімою у вживанні трійливих газів

Тайпей. — Комуно-китайське радіо закинуло в минулий вівторок 4 ц. м. націоналістичним оборонцям острова Квімой, що вони стріляють стрільнами, які вибухають трійливим газом. Комуністи твердять, що їх 14 вояків впало жертвами такої газової атаки. Комуно-китайський міністер військових справ загрозив „поважними карами". Комуністи твердять, що це „нова зброя", яку Америка дала вільному Китаєві. Найавторитетніші чинники вільного Китаю, як також американських військових і цивільних властей негайно поспішили з рішучими запереченнями. Адмірал Лью Го-ту і ґен. Ванґ Шу-мінґ, найвищі представники китайських націоналістичних збройних сил, як також віце-адмірал Ролянд Смут натаврували той комуно-китайський закид, як грубу брехню. Вони рішуче заперечили, наче б колинебудь Америка постачала вільному Китаєві газову зброю і наче б газова зброя знаходилась на Формозі чи будь-котрому з націоналістичних островів у її протоці. Китайські націоналісти і американські військовики здогадуються, що це останнє комуно-китайське обвинувачення має на увазі або відвернути увагу світу від варварського вбивання цивільних людей на Квімою, або приготовляють самі острілювання Квімою газовими стрільнами. Речник державного департаменту у Вашинґтоні Лінколн Вайт передав до преси рішуче заперечення комуністичних інвектив. „Якщо комуно-китайські вояки затруїлись газом, то він походив хіба тільки від брехливих передач Пейпінґського радія" — кінчається заява Вайта.

2,978 кандидатів виступають у виборах до парляменту у Франції

Париж. — У Франції розпочалась офіційно кампанія до парляментарних виборів, перших за 5-ої Французької Республіки, які відбудуться 23 і 30 листопада ц. р. Зголосилось 2,978 кандидатів до вибору 465 парляментарних послів. Однак те число виявиться менше, бо — здається — багато тих самих кандидатів фіґурують на різних листах. Все ж, сподіваються „гарячих" виборів в деяких округах, де будуть боротися одинаково популярні кандидати. Звертають увагу, що свої кандидатури до парляменту зголосили майже всі видатні діячі реакційного табору, що брали участь в основуванні так званих Комітетів публічної безпеки, чи публічного спасіння, літом цього року, у боротьбі проти уряду Пфлімлена. Партії, які виставили найменше 75 кандидатів, користуються можливостями передвиборчої кампанії на кошт держави. Зате кандидат який не зможе дістати навіть 5% голосів, втратить складену обов'язкову „виборчу кавцію" у висоті 100.000 франків ($238). Кандидують 65 жінок, замість 495 у 1956 році. Пересічний вік кандидатів у цих виборах — 50 років замість 62 в останньому французькому парляменті. Це вказує на велике „відмолодження" майбутнього парляменту.

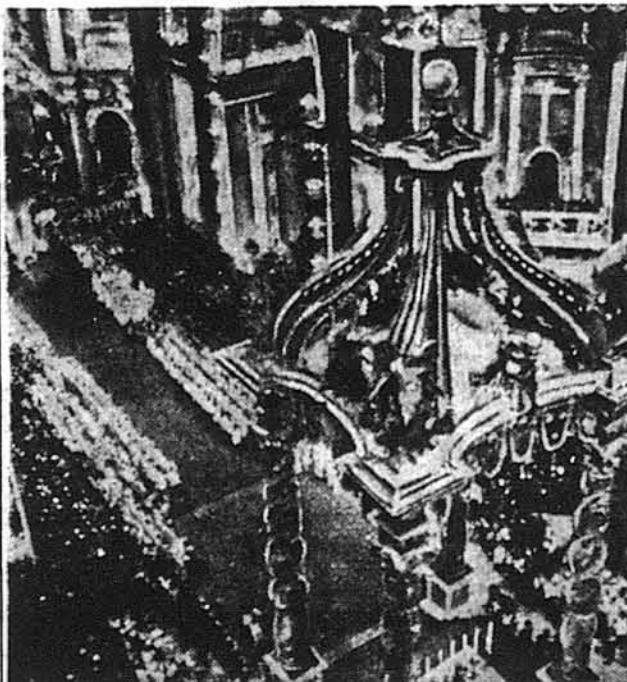
Кол. президент Пакістану виїхав на добровільне заслання

Лондон. — Кол. президент Пакістану Іскандер Мірза прилетів в минулу неділю 2-го листопада з летовища в Карачі до Англії на добровільне вигнання. Тому, що його дружина походженням персіянка, то вони зупинились на короткий час в столиці Персії (Ірану), Тегерані. Іскандер Мірза, колись найпопулярніша в Пакістані постать, генерал-державний муж, сам покликав на прем'єра 7-го жовтня ц. р. генерала Аюба Хана, розв'язавши водночас парлямент і припинивши діяння конституції. Проте його співпраця з прем'єром - диктатором тривала ледви 3 тижні, після яких делеґація трьох генералів „порадила" йому зректись і віддати повноту влади в руки генерала Аюба Хана.

Діфенбейкер остерігає Англію проти комуністів

Лондон. — Канадійський прем'єр Джан Діфенбейкер промовляв на зборах Промислового Товариства Британського Комонвелту і закликав англійців до того, щоб старалися поширити торгівлю між вільними державами, бо це є найпевніша дорога до поборювання економічної аґресії, яку тепер ведуть комуністи під проводом СССР. Діфенбейкер сказав, що СССР змінив свою тактику, і припинив „відкриту або приховану аґресію проти вільного світу, а почав офензиву на світових ринках використовуючи торгівлю як свою „найсильнішу" зброю. — Тільки „ґльобальна відповідь і ґльобальна оборона", казав канадійський прем'єр, може зберегти західні вартості в цій світовій боротьбі проти комунізму. Комуністи тепер борються не за здобуття грошей але більше за здобуття душ які хотіли б зискати для себе на той час, коли буде йти змагання за життя вільного світу.

КОРОНАЦІЯ ПАПИ ІВАНА XXIII

Урочистість коронації Папи Івана XXIII в Соборі св. Петра у Ватикані

СОТНІ ТИСЯЧ ЛЮДЕЙ СВІДКАМИ КОРОНАЦІЇ ПАПИ ІВАНА XXIII

Папа Іван XXIII з потрійній тіярі після коронації дня 4-го листопада ц. р.

Рим. — Непроглядні маси народу, що їх обраховувано на 300.000 чи навіть пів мільйона людей, які виповнили вщерть велетенську площу св. Петра, взялй участь у параді коронації 262-го Апостольського Намісника, Папи Івана XXIII. Сама церемонія коронації відбулась на зовнішньому бальконі собору св. Петра, так, що всі ці маси були наочними свідками, як сеніор-кардинал Ніколя Канали поклав на голову Папи триступневу корону, проголосивши при цьому традиційну урочисту формулу. Однаково голос кардинала Канали, як і друге з черги благословенство нового Папи „Місту і світові", було чути дуже виразно в найдальших закутках величезної площі завдяки системі голосників. Коронаційна церемонія мала надзвичайно парадний характер. Вона тривала коло чотири години, врахувавши туди процесію, що перейшла від Ватиканського палацу до собору св. Петра й Богослужбу. Дипломати й персональні репрезентанти 50 монархів і президентів держав з усього світу, були у своїх парадних уніформах, або вечірніх одягах, з усіма медалями. Деякі частини церемоніялу збереглись до цього часу почерез сторіччя. Сам коронаційний акт тривав тільки 8 хвилин. У тому часі на площі св. Петра царила мертва тиша, а коли Папа благословив „Місто і світ", похилились всі голови, а тисячі осіб приклякли. У своїй короткій промові під час Богослужби, Папа Іван XXIII сказав м. і. таке: „Є багато таких, які сподіваються від Папи, щоб він був державним мужем, дипломатом, ученим, організатором збірного життя, або може навіть таким, який сприяє всім формам поступу в новітньому житті, без вийнятків". Але Папа, покликавшись головно на безсмертну пам'ять свого попередника Пія XII, підкреслив, що „понад усе зберігаємо у своєму серці особливу шанобу до нашого завдання, як пастиря цілої пастви". Коронація була передана через радіо і телевізійну сіть на Рим та більшість країн Західньої Европи.

Совєтський патріярх Сергій куртуазний тільки для закордону

Москва. — Совєтська офіційна аґенція ТАСС предала з англійській мові комунікат закордонним журналістам у Москві та в англійській авдиції московського радія, що її не чути в Совєтах, про те, що патріярх російської Православної Церкви в СССР Сергей склав заяву про вислови жалю Католицькій Церкві з приводу смерти Папи Пія XII. Заява московського патріярха кінчається словами „Мир його прахам і хай Господь прийме душу його". Однак тієї заяви не подано в совєтській пресі ні в радіо для совєтських слухачів, які читали тільки грубу й безтактну статтю в „Ізвєстіях" з критикуванням померлого Папи та „порадами", якого нового Папу повинен би вибрати Ватикан.

НАТО переставляє свою стратеґію на ракетну зброю

Париж. — Збройні сили Орґанізації Північно - Атлянтійського пакту, що охоплює 15 вільних країн Заходу, переставляються на стратеґію, яку диктує раптовий розвиток ракетної зброї — заявив головний командант військ НАТО, генерал Лоріс Норстед. Він заявив, що пляни реорганізації збройних сил НАТО передбачають створення до 1963 року 100 куренів озброєних ракетною зброєю. Покищо є в західній Европі 30 таких куренів. Зате на яких 30 до 40 ескадриль летунства буде менше. Генерал Норстед полемізував на пресовій конференції, що відбулась в головній кватирі НАТО в Рокенкур під Парижем, з різними критичними голосами, що появились під адресою НАТО, між іншим — з виступом англійського маршала Монтґомері, який, перед переходом у стан спочинку був заступником головного команданта збройних сил НАТО. Ген. Норстед вказав м. і. на невірність закиду щодо перестарілости і заскорузлости військової системи в НАТО, бо — казав він — що два-три роки переводиться основну перевірку стратеґічного плянування у пристосуванні до розвитку військової техніки і нових винаходів в ділянці збросння. З свого боку ген. Норстед закинув маршалові Монтґомері, що він просто втратив контакт з людьми різних країн, з якими у штабі НАТО переводиться постійні, достосовні до часу, зміни.

У СВІТІ

● **У Києві** ще в половині жовтня ц. р. Кеннета С. Армстронґа мол., представника телевізійної стації з Клівленду поважно поранили каменем в голову. Совєтський уряд офіційно висловив з цього приводу свій „жаль". Армстронґ признає, що він мав добру опіку в київському шпиталі. Ця подія сталася під час оглядин Києва американськими туристами, але подробиці її невідомі.

● **До Люрду у Франції** прибуло протягом вісьмох місяців цього року, від лютого до кінця вересня, кругло 5 мільйонів осіб з усіх закутків земної кулі. Найбільше прочан до славного місця, де Пречиста Діва явилась 14-річній Бернадетті Субіру, було з Північної і Південної Америки, з країн Західньої Европи, з Далекого Сходу і з Океанії. Передбачаючи масовий наплив прочан, 14,000 мешканців Люрду цілий рік гарячково до цього приготовлялись, змобілізувавши великі фонди на розбудову шляхів, готелів, шпиталів і ресторанів.

● **Йосиф Ліпський**, польський амбасадор у Німеччині за часів Гітлера, помер вночі минулої неділі у Вашинґтоні на удар серця у віці 64 років. Він був професійним дипломатом, очолював західньо - европейський відділ у міністерстві закордонних справ, був секретарем польської делеґації на конференції в Льокарно у 1925 році. Хоч спершу Йосиф Ліпський був співавтором договору про пакт неаґресії між Польщею і Німеччиною, проте відмовився прийняти ультимат Гітлера напередодні німецького наїзду на Польщу. Від 1951 р. перебував у ЗДА, як неофіційний представник польського екзильного уряду.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879
Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918
За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.
За кожну зміну адреси платиться 10 центів.
Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ЗНОВУ СПРАВА РОЗЗБРОЄННЯ

Весь останній тиждень був виповнений у 81-членній Політичній Комісії Об'єднаних Націй дебатами над справами міжнародного роззброєння, включно з проблемою дальших атомових дослідів. Вислід цих нарад досить сумнівної вартости: згода на совєтську вимогу, щоб Комісія Об'єднаних Націй в справах міжнародного роззброєння складалася не з 25-х членів, як її обрано восени минулого року, а з усіх 81-го члена Об'єднаних Націй. Вже минулого року вказувано, що така Комісія — це хіба тільки трибуна для пропаґандивних промов і засіб для побільшення кількости записаного паперу в архівах Об'єднаних Націй. Однак, у понеділок цього тижня представники Заходу в Об'єднаних Націях рішилися прийняти куций компроміс, який подає надію, що може ця 81-членна Комісія вибере таки вужче тіло, фахівців, хай навіть на вимаганому Совєтами принципі „паритету членів", яке могло б перевести ділові наради над проблемою роззброєння.

Властиво, спершу треба буде радити, як витягнути цю проблему із сліпого кута, в якому вона опинилась після десятирічних безплідних розмов між Заходом і Совєтами. Проблема міжнародного роззброєння стала актуальною зараз з закінченням останньої світової війни. Америка й Англія почали практично розв'язувати її, перевівши блискавично у себе тотальну демобілізацію. Відомо, що Совєти, замість зробити те саме, використали нагоду для окупації цілої Середньої Европи й перетворення її в свого комуністичного сателіта. Тоді на Заході почався відворот у сторону зброєння, і цей стан перегонів у зброєнні триває по нинішній день. У 1952 році перенесено спорадичні розмови про міжнародне роззброєння з терену безплідних конференцій міністрів закордонних справ на терен Об'єднаних Націй, чи пак 11-ох членів її Ради Безпеки, доповненої ще Канадою. П'ятичленна Підкомісія (ЗДА, Англія, Франція Канада й СССР) становила ту Лондонську конференцію роззброєння, яка викликала надії в оптимістів на бодай обмежений успіх. Лідером того оптимістичного табору був головний делеґат ЗДА на згадану конференцію, Геролд Стассен. Ці надії завели по всій лінії. 9-го вересня минулого року Совєти зірвали Лондонську конференцію, відкинувши пред'явлений Заходом детальний плян роззброєння, обрахований на кілька стадій, — навіть не завдавши собі труду перестудіювати його. Зараз після того, на Раді Безпеки і на Генеральній Асамблеї ОН, Совєти скинули вину — на Захід, викручуючись ніби неможливістю радити на такій Підкомісії і такій Комісії, в якій більшість становлять репрезентанти Заходу. Совєти домагалися „паритету голосів", щоб їх не „майоризовано", так, наче справа міжнародного роззброєння могла у практиці залежати від голосів Польщі, Мадярщини чи Чехо-Словаччини, або — по західньому боці — від Бельгії чи Люксембурґу! Від осени минулого року почався бойкот Совєтами нової 25-членної Комісії Об'єднаних Націй в справах роззброєння. Цей бойкот ніби закінчився в понеділок.

Ясно, що справа не в кількості членів будь-якої Комісії, а в засадничій політиці Москви. Західні держави пішли знову назустріч Совєтам з двох мотивів: 1. щоб не проминути ніякої нагоди для дальших переговорів про роззброєння і 2. щоб рятувати престиж Об'єднаних Націй, чи навіть їх існування. Тепер відбувається в Женеві конференція у справі припинення дальших атомових експериментів, а від 20 ц. м. має початися конференція фахівців у справі протидіяння небезпеці несподіваної атаки. Обидві ці конференції склєсно поза Об'єднаними Націями. Склалося враження, що Совєти свідомо дискредитують Об'єднані Нації — своїми „ветами" на Раді Безпеки і своїм бойкотом переговорів про роззброєння на терені ОН. Коли ж пригадати, що передвоєнна Ліґа Націй збанкротувала внаслідок невдачі із переведенням міжнародного роззброєння після першої світової війни, то мариво повторення цієї лекції супроти ОН стало аж надто грізним.

Оптимісти черпають тепер свою надію з факту, що ракетна зброя вдосконалюється до такого ступня, що грозить винищенням людства у випадку великої війни, отже ніхто на таку війну не зважиться. Приповідку „нема зла, щоб не вийшло у добро" застосовується до теперішньої міжнародної ситуації: вона, мовляв, не може доводити напруження відносин до точки, за якою приходить війна, бо ні Москва, ні Захід війни не хочуть. Чи Москва дійсно її не хоче і чи вона готова злагіднити стан холодної війни — виявиться незабаром і в Женеві, і в палаці Об'єднаних Націй у Ню Йорку. Покищо нема на це ніяких доказів.

Мілена Рудницька

БІЛИЙ ДИМ НАД СИКСТИНСЬКОЮ КАПЛИЦЕЮ

Рим. — Від хвилини, коли почалися наради конкляву і аж до проголошення з Льоджя деллє Бенедіціоні (середньої льожі Собору св. Петра, яка має назву „Льожі Благословення") вибору нового Папи традиційною формулою „Габемус Папам", очі всього Риму звернені були на Сикстинську Каплицю, де Колеґія Кардиналів, сидячи під „Страшним Судом" Мікель Анджельо, мала вибрати з-поміж себе Христового Намісника.

Три дні підряд непроглядні маси народу товпилися на Піяцца Сан Пієтро, очікуючи, коли скінчиться праця конкляву. Коли зближалася година палення бюлетенів (палили їх двічі кожного дня: опівдні і надвечір між 5-ою і 6-ою), хвилювання глядачів доходило до крайности. Всі, мов заворожені, дивилися на трикутний дашок Сикстинської Каплиці, видний між Собором і ватиканськими палацами. Власне кажучи, не на дашок, а на височенну руру, прикріплену до зовнішньої стіни шанованої каплиці, — такий собі зовсім прозаїчний бляшаний димар, який у примітивних хатах виводить надвір дим з помешкання. Дивилися в напруженні, який буде дим: білий чи чорний? Чи сповістить він про позитивний чи про неґативний результат праці Святішої Колеґії?

П'ять разів не справджувалися сподівання римлян, п'ять разів димар викидав клуби чорного диму, і кожного разу люди розходилися невдоволені, розчаровані. У вівторок, 28-го жовтня, хвилювання римлян мало познаки серйозного занепокоєння. Щось, мовляв, недобре. Церква без Голови, вірні без Пастиря, а кардинали не можуть дійти згоди.

•

Не помилилися ті італійські газети, які пророчили, що конкляв буде „тяжкий".

Згідно з конституцією Папи Пія XII, є три способи обрання Папи: шлях інспірації, шлях компромісу і шлях таємного голосування. Перший з цих способів буває тоді, коли всі кардинали, немов під надхненням Святого Духа, спонтанно й одноголосно проклямують когось Папою. Уже в неділю 26-го жовтня, коли з димаря уперше появився чорний дим, стало ясно, що Папа не буде обраний інспірацією. Незабаром зникла надія і на компроміс. Оставався третій спосіб: таємне голосування і рахунок бюлетенів.

Для обрання Папи голосуванням потрібна більшість щонайменше двох третин присутніх кардиналів плюс ще один голос. Себто кандидат, щоб бути обраним, мусів дістати щонайменше 35 голосів. Голосування в конкляві відбувалися чотири рази денно, а саме двічі до полудня і двічі після полудня. Десять голосувань не дали результату, бо жаден кардинал не дістав потрібного кворуму голосів, про що сповіщав чорний дим палених бюлетенів. (Палили бюлетені одночасно з двох голосувань). Тільки при 12-му голосуванні потрібна кількість голосів впала на патріярха Венеції, кардинала Джузеппе Ронкаллі.

Ніхто не знає й ніколи не довідається, які концепції щодо кваліфікацій кандидата змагалися на конкляві, які були інші пропозиції щодо кандидатів і чому так важко було звести різні тези до спільного знаменника. Все це пішло з чорним димом із димаря Сикстинської Каплиці.

Все ж вибір Папою кардинала Ронкаллі дозволяє зробити певні висновки щодо ходу праці конкляву. Трудність завдання полягала, мабуть, у тому, що неможливо було знайти кандидата, який задовольняв би дві протилежні тези. Одна теза твердила, що в сучасних обставинах Папою повинна бути людина не старечого віку, людина у шістдесятих роках життя, при тому видатна індивідуальність. Друга теза обстоювала за традицією обрання Папою італійця.

Як видно, в Святішій Колеґії переважила ця друга теза.

•

Вашому кореспондентові пощастило зайняти місце в найкращому обсерваційному пункті: під єгипетським обеліском, на самій середині площі св. Петра і звідтіля бути свідком історичної події. Димар на стіні Сикстинської Каплиці і Льожу Благословення видно було, як на долоні.

Поки не з'явилися клуби диму, люди на площі скорочували собі час палкими дискусіями на тему, хто повинен бути обраний Папою. Група французів обстоювала гаряче кандидатуру кардинала Тіссерана. За кардинала Аґаджаніяна „аґітували" члени якоїсь екзотичної орієнтальної нації. „Тільки італієць!" — гарячилися римляни.

Коли нарешті проголошено прізвище нового Папи, затихли всі всезнайки. Коли ж згодом у Льожі Благословення появився, усміхаючись і благословляючи „Містові і Світові" Папа Іван XXIII, захопленню не було кінця.

Навіть ті італійські газети, які раніше заявлялися категорично за кандидата в силі віку, конкретно кажучи, за Аґаджаніяна, не висловлюють тепер найменшої критики, що Папою стала 77-річна людина. „Найкращий той, якого вибрали", — оце засадниче становище італійської преси й італійського громадянства. Італійцям дуже подобається, що новий Папа походить з бідної селянської родини; що його батьки були довговічні (батько помер на 98-му, мати на 96-му році життя), що віщує також новому Голові Католицької Церкви довге життя; подобається їм також і те, що під час першої світової війни Папа служив в італійській армії; що був професором теології і згодом Апостольським Нунцієм. Але їх основне ставлення до проблеми вибору можна висловити трьома словами: „Так хотів Бог!"

Любомир О. Ортинський

УКРАЇНСЬКА ЕМІҐРАЦІЯ В ЕВРОПІ

(3)

У нашій спробі оцінити слід, що його залишила по собі в европейських країнах велика, післявоєнна українська еміґрація, ми застосували були високий критерій виміру, згори поставили до нашої еміґрації вимоги, що, на нашу думку, відповідають питомій вазі української справи, і тому у висліді, при кваліфікації цього сліду, дістали прикметник — плиткий.

Такою оцінкою ми, одначе, аж ніяк не хочемо сказати, що еміґрація не виправдала свого існування. Навпаки, вона перевела роботу масового авангарду, пробоєвого відділу, що хоч не зумів глибоко заякорити своїх впливів у країнах, де перебував на першому етапі своєї мандрівки, все ж спопуляризував українське ім'я, утотожнив його з безкомпромісовою програмою боротьби за національне визволення і поклав підвалини для досконалішої й ефективнішої, а передусім довготривалої дії на користь України для тих, що прийдуть, а частинно вже є, для продовження розпочатого.

Коли ми роздумуємо над десятиліттям великої української еміґрації в Европі, нам насувається порівняння її до великої похідної колони, що, пройшовши чужими країнами, тільки тут і там залишила по собі якийсь тривкий слід. Але вона, без сумніву, звернула на себе увагу чужого довкілля вже самою своєю масовістю, динамічністю і бажанням служити своєму поневоленому народові. І коли навіть чужинецький світ мав причини сумніватись в нашій здібності у властивий спосіб промовляти до нього і з'єднувати собі його симпатії для нашої справи, він прийняв до відома нашу щирість і впертість у настанові допомагати українській визвольній боротьбі. Він дістав добру нагоду пізнати смертельно-серйозне рішення українського народу, висловлене, хай часом і незугарно, десятками тисяч його політичної еміґрації — боротися за свою волю і проти всякого поневолення, в першу чергу боротись з російським большевизмом. З цього погляду еміґрація залишила в Европі непромінальний слід, що його могла зробити тільки „велика стопа" чисельних вихідців.

Але самої ширини сліду замало для того, щоб вщеціло використати вихід майже двох сотень тисяч українців з батьківщини. З різних причин, що про деякі з них вже була мова в попередніх статтях, перший етап великої еміґрації, тобто побут в европейських країнах, не приніс нам таких вислідів, які нам були б потрібні сьогодні, яких вимагає наша справа. Воно може й не могло бути інакше, бо ми ж, бувши щойно другою чи третьою ґенерацією свідомих українців після нашого відродження з пітьми політичного неіснування, прямо не могли перескочити себе. Зокрема, це було тяжко, коли йшло про таку складну справу як „амбасадорство" закордоном. Звичайно цю місію виконують вибрані і спеціяльно для цього завдання вишколені малі гурти, навіть одиниці. В нашому випадку його мали перед собою десятки тисяч людей доброї волі, але малої або й ніякої підготови. Вирваним із світової провінції людям різних професій, серед яких вже само знання чужих мов належало свого часу до вийнятків, прийшлось пробивати грубий лід ворожости, упереджень та іґнорації нашої національної справи, а то й імени закордоном, що з ними не зустрічалася жадна інша еміґрація.

Взявши ці моменти до уваги, мусимо визнати за великою еміґрацією під час її перебування в европейських країнах багато доброї волі і труду, щоправда, екстенсивного, але спрямованого на нашу політичну ціль — допомогу нашій батьківщині.

Але завдання нашої еміґрації, що колись перебувала в Европі, а сьогодні розпорошена по цілому світі, ще далеко не закінчене. Насправді це щойно перший етап за нами, найтяжчий час, в якому ми мусіли шляхом помилок доходити до правильних пізнань і висновків. І здається, що лише тепер наступатиме капіталізування великої еміґрації, коли діти ось цих десятків тисяч еміґрантів, а сьогодні вже в більшості громадян різних держав, передусім Канади і ЗДА, стануть пересмниками й удосконалювачами того діла, що його їхні батьки, з причини частинно від них незалежних, не могли виконати. І якщо належно допильнуємо цієї проблеми, тобто проблеми молоді закордоном, наш великий національний рахунок у відношенні до еміґрації виявить додатнє сальдо, створить важливий засіб для осягнення того, що було неможливе на початку еміґрації.

Узявши такий підхід до проблеми і спостерігаючи наше організоване життя в найбільших його скупченнях, у ЗДА і в Канаді, маємо підстави сподіватись, що з великої нашої похідної колони таки останеться достатнє число пересмників з нової ґенерації, які, на свій спосіб і згідно зі своїми об'єктивними умовами, будуть продовжувати діло батьків. Спостерігаючи масовий „наступ" української молоді на різного роду школи і гін батьків та різних організацій дати дітям науку, а при тому й національне виховання, вбачаємо в цьому великий позитив нашого організованого життя. Бо самий факт, що еміґрація за посередництвом своїх дітей починає виходити „на глибину", дає їм науку і не забуває за національне виховання — є відрадний. У цей спосіб дістаємо чисельні кадри, з яких шляхом еманації і на підставі закону про велике число вийдуть ті, що могтимуть більше, ніж дотепер допомагати визвольній справі свого народу.

•

Перебуваючи в Европі, можна знайти частинне підтвердження ось цих сподівань. Там можна зустрінути кілька доньок і синів, дітей учасників „великого походу", що вже виховалися в ЗДА чи Канаді і що перебувають там тепер на студіях. Зі знанням кількох світових мов і самопевністю, що є яскравим протиставленням до колишньої нашої хронічної недуги — комплексу меншовартости; із розумним погодженням між кесаревим і Божим, тобто мудро збалансувавши льояльність до прибраної батьківщини з бажанням помогти своїй кровній справі, ці люди не будуть вправді голосні, але будуть напевно ефективні. Вони здобуватимуть світ не зі „серцем в долоні", але з добре витренованим мозком у голові. І щойно вони зможуть плиткий слід по великій еміґрації поглибити й утвердити.

ДОБРОБУТ БЕЗ ІНФЛЯЦІЇ

Економісти майже одноогідно стверджують, що економічна знижка 1957-1958 років скінчилася, і ЗДА поспішним кроком ідуть до нових рекордів у всіх секторах свого господарства. Але економісти не визбулися журби за господарку країни, турбуючись тим, щоб поліпшення економіки відбувалося без одночасного зросту інфляції.

Найновіші факти дають надію на те, що американська економіка може зростати без одночасної інфляції валюти. Кошти прожитку у серпні і вересні цього року не виявляли зросту, і це свідчить про те, що доляр уже стабілізувався. Проте, дійсне поліпшення народної господарки може бути лише тоді, коли ця стабілізація буде тривкою. Коли економіка зростає при одночасній інфляції доляра, то це є тільки циферне, а не фактичне піднесення добробуту в державі.

Економічний співробітник часописів пресового концерну Скріпса-Говарда, Лоренс Фертіґ, заявляє, що іноді знецінення валюти спричиняють не економічні умови, а настрої людей. „Вартість доляра, — каже він, — залежить не тільки від того, скільки тих долярів є між людьми, а й скільки є їх взагалі. Здебільша ця вартість залежить від того, що люди бажали б купити в майбутньому".

Яке велике значення для стабільности валюти має довір'я до неї громадянства, свідчить вартість української валюти в часах відновлення української держави, в 1918-1920 роках. Курс українських гривень та карбованців був далеко вищий від курсу т. зв. „керенок" і совєтських рублів, хоч українська державна скарбниця не мала на друковані нею паперові гроші золотого забезпечення, і хоч тоді були воєнні роки.

Під час виборчої кампанії опозиційні до уряду кандидати може аж занадто підкреслювали той факт, що інфляція доляра не припинилась, хоч президент Айзенгавер ще в 1952 році заповів боротьбу проти дорожнечі. Прихильники уряду відповідали на ці закиди тим, що інфляцію валюти спричиняють також і ті, які вічно про неї говорять, які самі викликують вовка з лісу.

Коли щадники чують, що їхні доляри в банках втрачають вартість, то вони вибирають їх звідтам, і таким чином можуть викликати навіть ґальопуючу інфляцію. Заощаджена в банках готівка зменшується, бо люди кидаються „щось" купувати. В 1920 році масово купували головні артикули торгівлі, в 1926-1927 роках кинулися були купувати реальності, а в 1928-1929 рр. — біржові акції. Якщо страх перед інфляцією охоплює домашніх господинь, то вони негайно розкуповують товари щоденного вжитку, і таким чином збільшують кошти прожитку. Коли люди чують про великий федеральний дефіцит, про домагання збільшити платні, про збільшення федерального бюджету, то в певній мірі втрачають довір'я до доляра, стараються його позбуватися і тим самим ще більше його знецінюють.

Але уряд має засоби до того, щоб розвіяти або принаймні поважно зменшити недовір'я людей до доляра і щоб переконати їх, що інфляція не є річчю неминучою.

Громадянство мусить зрозуміти, що коли Рада Федеральної Резерви дещо зменшила можливість діставати в банках позички, збільшивши дисконт, то це не є „утруднювання кредиту", як твердять деякі критики фінансової політики уряду, а — припинення того розкидання долярами, яке знецінює валюту. Люди мають доволі грошей на нормальний ріст економіки: у вересні ц. р. особисті прибутки населення збільшилися на 6 більйонів долярів, і крайова продукція також зростає. Тому економісти вважають, що дешевий кредит, який штучно поліпшує економіку — не потрібний.

Люди повинні також знати, що великі федеральні видатки, не основані на збалянсованому бюджеті, — це дуже сприятливі умови для інфляції. Тому всі політики, які дійсно бажають своїй країні тривкого добробуту не тільки тепер, але й в майбутньому, повинні натискати на уряд в тому напрямі, щоб федеральний бюджет зводив він без дефіциту. Адже федеральну заборгованість колись мусітимуть сплачувати діти тих політиків, які хочуть жити тепер на борг. Деякі конґресмени пропонували вліті зменшити на 10 більйонів долярів податки. Якби їхні пропозиції були прийняті, то федеральний дефіцит в цьому фінансовому році виносив би не 12, а 22 більйони долярів, які колись мусітиме хтось сплатити і які стали б причиною знецінення доляра.

Колишній голова економічних дорадників Президента, д-р Артур Бирнс, промовляючи недавно на конференції економістів, заявив, що уряд не сміє допускати до збільшення федеральних видатків коштом заборгованости, як це сталося цього року. Він сказав: „Помиляються ті, які твердять, що теперішня „повзуча інфляція" мусить перейти в „ґальопуючу", і що взагалі інфляція валюти „неминуча"".

Щоб розвіяти таке переконання серед частини населення, на думку згаданого д-ра Бирнса, професора Колумбійського університету, треба змінити закон про затруднення з 1946 року, в якому говориться про те, що уряд повинен дбати про „якнайбільше число затруднених, про розвиток продукції і про піднесення купівельної сили робітників". Проф. Бирнс вимагає до цього закону додати пункт про те, що уряд мусить дбати про стабільність доляра.

Коли б це сталося, тоді деякі політики не могли б вимагати того, щоб уряд дбав про „повне затруднення" навіть і тоді, коли б це спричиняло дальшу інфляцію.

Знецінювання доляра не мусить продовжуватися. Інфляцію валюти спричиняє уряд, його законодатна і виконна частина. Вони і можуть її припинити, але цього повинно домагатися громадянство, яке також мусить старатися, щоб вартість доляра не зменшувалась.

А. Животко

„СВЯТА БЕРНАДЕТТА СУБІРУ"

(2)

В тій добі, в якій було дуже поширене вольтеріянство і скептицизм навіть серед людей, що не відставали від Церкви, до згаданих явищ ставились із великим підозрінням. Також і здібність Бернарди бачити щось, чого інші не могли бачити, вважали за ознаку психічної недуги. Зібралась комісія з трьох лікарів для оглядин дівчини. Але комісія нічого особливого не сконстатувала і признала її здоровою — мала вона тільки астму і підвищену нервовість.

Коли явище було признане, видіння скінчились. Місія Бернарди була виповнена. Морально основи для майбутньої святині були міцно покладені, а зовнішнє оформлення забезпечене. Що ж тепер із посередницею? Треба було думати про дальше життя. Бернарді якось уже не було місця в пляні дотеперішнього існування. Дім, де вона жила, став місцем постійних відвідин: люди йшли, щоб випитувати, просити допомоги в своїх скорботах, деякі намагались давати подарунки. Бернарда не могла тоді людям нічого дати, їй не давали спокою, і тому вона з радістю пішла до пансіону сестер жалібниць, які провадили в Люрді школу і шпиталь. Був це відділ монастиря св. Джільдара у Неврі. Прийнято туди Бернарду безплатно. В пансіоні залишилась вона до 1866 року. Нездібна до тяжкої праці, дівчина часто хворіла і вже тоді спльовувала кров. Училась із трудноцами і повільно. З огляду на слабе здоров'я, сестрам було заборонено говорити з Бернардою про чернецтво. Сама вона хотіла вступити до монастиря, але не мала віна, і дуже цим журилась. Вже тоді Бернарда дістала кваліфікацію нездалої, і сама почала себе такою вважати.

Тим часом була створена комісія для розсліджування з'яв у Люрді. Вона встановила автентичність видінь Бернарди, випадки оздоровлення водою і те, що Бернарда інспірувала віру у хворих. Слава Бернарди котилася світом. У 1862 році в Люрді почали будувати храм. Скульптор Фабіш, який мав різьбити статую Діви, відвідав Бернарду, щоб дістати вказівки. Статуя вийшла незадовільною, і Бернарда це якось відчула. Казала, що дуже гарна, але що це — не Вона.

Поволі Бернарда підготовилась до причастя і вивчила французьку мову, так що її прийняли як кандидатку. Нарешті в кінці 1865 року вона подала прохання на ім'я начальниці в Неврі, матері Марії-Терези Вазу, про прийняття її в послушниці. Це був її крок на тернистий шлях. Постать матери Терези — грізна й домінуюча в історії життя Бернарди. Роками тримала ця можновладна пані в страху і покорі маленьку селяночку.

Відношення між ігуменею і Бернардою остаточно не вияснене. Вважається за признаний факт, що головною причиною нехіті ігумені до Бернарди була заздрість її славі у католицькому світі. В дійсності причини складніші. Треба думати, що мати Тереса мала до Бернарди антипатію — почуття, яке іноді не можна пояснити і трудно опанувати. Мати Тереза сама казала: „Кожного разу, як маю їй щось сказати, кажу це гостро. Щось мене спонукує". Дівчина її іритувала. Коли б сама заздрість, то чому ігуменя прийняла Бернарду без віна, сама дала певну суму на виряд нової послушниці і ще тішилась, що це, мовляв, велика ласка для монастиря мати улюблену дитину Марії. Вона не знала Бернарди, а як пізнала — настав зворот. Душу матері Терези опанувала глибока неприязнь, ворожість. З тим треба було боротись, шукати оправдання, і оправдання знайшлось. Гріхом Бернарди була признана гординя. Вона начебто напилась із струмка марности слави. Це треба викоренити, і мати Тереза взялась до праці.

Шукаючи знаків гордости у Бернарди, не можна знайти її у такій мірі і якості, щоб аж так за неї карати. Ось рядок із записів матері Терези: „Непіддайна, недоторкана, скромна, побожна, віруюча, чистотна". Більше доброго, як неґативного. Але ті перші дві якості переважали для матері Терези. Того вона не могла знести.

Треба кинути трохи світла на постать матері Терези, щоб її зрозуміти. Народилась вона 1825 року в шляхетній родині, де чоловіки були правниками. Релігійне життя вибрала замолоду. Вихована була в монастирі, дістала добру освіту і зробила велику кар'єру. Мала організаційні здібності, сильну волю, велику працездатність. Свідоцтва сучасників кажуть про її велику інтеліґенцію і інтенсивне внутрішнє життя. Разом з тим була дуже вразливого характеру, не терпіла опозиції, вміла уявити собі якісь провини і за них карати, мала пристрасть формувати душі, і на кожну мала свій спосіб; вимагала повного звіряння, а коли розчаровувалась ставала несправедливою; намагалась усе собі підпорядкувати і опанувати. Поза тим є свідоцтва, що мала золоте серце, була дуже віруюча і хотіла, щоб її всі любили. Отже, видно, натура дуже скомплікована, повна протилежностей.

Крім того Мати Тереза, бувши черницею, залишалась людиною своєї кляси, з почуттям своєї вищости і природнього права керувати.

Виясненню особистої вдачі Бернарди автор присвятив цілий уступ. Ось окремі риси, які творять цікаву цілість: жива, змінна, імпульсивна, а то знову замкнена, дуже вражлива; здібна до бунту, але не злобного, так що це не пошкоджало послухові і покорі. Єпископ Лоренц з Табре (дієцезія, до якої належав Люрд) бачив у ній такі риси: простоту, одвертість, скромність дитини, відданість правді. При тім була Бернарда горда, але не тою гордістю, в якій її обвинувачувала ігуменя, а гордістю селян, таких, які в найбільших злиднях зберігають свою гідність. Такими були її батьки, які ніколи не зійшли з шляху чесноти, ніколи не використали слави Бернарди для поліпшення своєї долі. До того мала дар наподоблювати певні артистичні здібності. В товаристві послушниць, в години рекреації, Бернарда наподоблювала різних осіб і дуже тим бавила всіх. Була дотепна і в очах її грали насмішкуваті іскринки. Мати Тереза не раз ловила їх в очах селяночки. Була непіддайна, пише ігуменя. Так, Бернарда не могла бути м'якою глиною у твердих руках матері, мала свій стрижень. При спробі опанувати й підпорядкувати цю душу, мати натрапила на поріг — і на тім стала. Бернарда мусіла бути сама собою, і платила за те велику ціну. Вона знала про свою відпорність і казала: „Я завжди була впертою. Навіть Діва Марія мусіла мені два рази сказати, щоб я напилась брудної води і їла траву".

УСПІШНИЙ „ЛЬВІВСЬКИЙ ЯРМАРОК" У НЮ ЙОРКУ

„Стягнути публіку на один, хай на два хай вже буде й на три Літературно - Мистецькі Ярмарки, це ще не було б нічого такого надзвичайного", — мав сказати голова Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку, Сергій Литвиненко після останнього, чотирнадцятого Ярмарку. „Але зібрати на ярмарку повну залю публіки в чотирнадцяте, це таки треба було прикликати на поміч . . . Львів!"

І справді, великий успіх останнього Ярмарку, що відбувся в залі Джуньйор Гай Скул — треба завдячувати в поважній мірі Львову. Однаково — львівській тематиці першої частини програми, як і колишнім акторам „Веселого Львова", які взяли участь у другій частині, як і всім іншим виконавцям, які пов'язали свої виступи із Львовом.

Першу частину програми почав своїми незвичайно цікавими споминами про довоєнну львівську Вогему ред. Лев Лепкий, який накреслив вірний образ мистецького Львова з часів до 1939 року.

Другим виступом був виступ Ярослава Гриневича, який читав „Львівські витинанки". При його виступі внаслідок може неналежного використання мікрофону, не все з цієї цікавої доповіді дійшло до публіки.

Вокальну точку цієї частини заповнив виступ пані Марії Лисогір, яка при акомпаньяменті І. Соневицького відспівала „Розвийся з вітром" — слова І. Франка, муз. Степового; „Колисав мою колису" — слова Богдана Лепкого і „Думу", музика обох пісень — М. Гайворонського. Виконання згаданих творів стояло на відомому вже публіці, високому мистецькому рівні.

Деклямацією вірша Р. Купчинського „Листопад", виконаною Юрієм Лаврівським, закінчено першу частину програми. Слід зазначити, що в програмках, ця точка була зазначена як „мелодеклямація" з музикою І. Соневицького.

Друга частина програми почалася веселим скечом Ікера, як завжди у цього нашого чільного гумориста — приємного і погідного характеру. Виконали скеч п. н. „Несподіванка" милі гості з недалекого Нюарку, пані Валя Калин і Іванна Кононів.

З черги адоптований на еміґрації львов'янин, Микола Понеділок відчитав свою гумореску „Про сьогоднішній Львів", яка викликала як завжди, жваву реакцію сміху заповненої залі, і виявила черговий раз тонке авторове знавство підсовєтського побуту.

І знову „чорна і біла" — Іванна Кононів і Валя Калин, приємно настроїли публіку коротким монтажем з музикою п. Ірини Чумової, п. н. „Чар Львова". Особливо милий фокстрот з симпатичними словами про львівські вулиці прийняла публіка дуже тепло.

Фінальний відділ „веселої" частини програми перейняли колишні актори „Веселого Львова", які пригадали себе в літі ц. р. виступом на „Союзівці", а саме Юрій Лаврівський, Ліза Шашаровська - Чепіль, і Марія Лисяк. Почав цю частину коротким словом про минуле „Веселого Львова" його „шофер" (за висловом Ікерового фейлетону в „Свободі") — ред. Олег Лисяк.

Вокальну частину виступу „Веселого Львова" почала Ліза Шашаровська-Чепіль пісенькою „Давня пісня" з львівською тематикою, слова О. Лисяка, і „Вернеться весна" до слів Б. Паздрія. Заохочена гучними бравами, п-ні Чепіль не зважаючи на вістку з „Лиса Микити", що вона „збіґмалася", що не співатиме вже ніколи „Сніг паде", відспівала цей свій колишній пробій з „Веселого Львова". Заслужений аплявз був милою нагородою за пригадання публіці тієї пісеньки.

Мабуть найбільш індивідуальним успіхом вечора був виступ Юрія Лаврівського, який виступав вперше як соліст перед нюйоркською публікою, хоч виступає він часто навіть у таких віддалених від свого Боффало містах як Шикаґо чи Клівленд, не рахуючи „Союзівки". На вигляд Юрій Лаврівський, дуже мало змінився, але коли йде про його голос, голос колишньої головної атракції „Веселого Львова", а зокрема інтерпретацію пісень веселого жанру, то він доказав, що ще й надалі він безконкуренційний. Дві пісні, якими колись Лаврівський полонив публіку — „Синій сад" і „Як би я мав", нагадали колишнім львовянам часи, коли на Францішканській вулиці грав „Веселий Львів" під керівництвом З. Тарнавського, і коли цілий наш Львів заповнював залю Інституту Народної Творчости, де розклав тоді свої шатра цей театр.

Дві веселі пісеньки, а саме львівська „Баляда про боксера Білого" до слів О. Лисяка і американізована „Гуцулка Ксеня" були ще мабуть більшим успіхом Лаврівського, якому аплявзи публіки переривали виконування цих пісеньок, і доказували, що публіка є голодна веселого репертуару, який не впадає у пересадну вульґарність, а є втриманий в межах пристойности. Варто б накрутити на платівку ці дві пісеньки.

Після Лаврівського виступала Марія Лисяк, симпатична співачка, завжди молодого вигляду, яка пригадалась публіці своїми недавніми виступами на „Союзівці", як також солями у филаделфійському „Кобзареві". Вона відспівала зворушливий „Лист зі Львова" (муз. Лаврівського - Безкоровайного, до слів О. Лисяка) і „Крізь цілий світ". На закінчення цього вдалого виступу Марія Лисяк і Юрій Лаврівський виконали дует „Вернись" до слів О. Лисяка, згадуючи часи, коли „світ молодий, коли день буревій нам шумів". Дискретний і культурний акомпаньямент на піяно вела пані Лідія Бульба, виявляючи справжнє мистецтво цієї ділянки.

Бурхливі і цікаві були ті часи, часи у нашому Львові, хоч не завжди спокійні . . . За пригадку тих часів належиться слушна подяка колиш. акторам „Веселого Львова", що й виявилось недвозначно у спонтанній реакції залі — повної чутливої публіки.

4-ий Літ. - Мист. Ярмарок був без сумніву навскрізь вдалою імпрезою.

Володимир Богачевський

14-ий Л-М ЯРМАРОК

Проф. Сергій Литвинено дякував виконавцям учасникам 14-го Літературно - Мистецького Ярмарку, що відбувся в суботу, 18-го жовтня ц. р. в Ню Йорку, на скромному принятті в Л. М. Клюбі для виконавців, членів Клюбу та принагідних гостей, що, як годиться, після успішного закінчення армарку зійшлися в „трактиєрні" ЛМКлюбу для облиття добрих ярмарочних акцій. Там проводилась зустріч ярмарочників, цих з метрополії, що давали фірму і частину своїх крамарів, і тих, з-поза дрючка, що за в'їзд до Ню Йорку платять „копиткове" чи пак моторове мито у формі оплати за тунелі, мости й паркування. Цих останніх, на 14-ому Л. М. Ярмарку присвяченому мистецькому Львову, було чимало, бо приїхали вони на ярмарок аж з Боффало, Филаделфії й Нюарку та інших місцевостей широкої й багатої землі Вашинґтона. (Тут дописувач говорить про програму, що пропускаємо, бо про неї написав В. Богачевський).

Публіка заповнила залю по вінця. В цілому, неабиякий новий успіх Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку, про що зрештою говорили господарі й гості на вище згаданому поярмарочному прийнятті.

юко

Комішенер Едмунд Маркевич, п. Баб Фурс — член управи клюбу, посадник міста Ню Гейвену Ричард С. Лі, голова клюбу Іван Телюк, стейтовий сенатор Артур Гілей, міський шериф — Габріел Каспшицкі, п. Б. Маркус — кандидат на стейтового сенатора, предсідник віча Іван Музика.

Ню Гейвен, Конн.

Передвиборче віче

Додержуючись вже своєї традиції, Український Демократичний Клюб в Ню Гейвен, 19-го жовтня влаштував зустріч демократичних кандидатів із українським громадянством в новій церковній залі.

На віче прибули: п. Роберт Ґіммо, кандидат на конґресмена, Френк Ковальскі — кандидат на конґресмена, стейтовий сенатор Артур Гілей, який старається про перевибір, п. В. Маркус — кандидат на стейтового сенатора. Губернатор А. Рібікоф і конґресмен Т. Дадд — кандидат на сенатора, надіслали листи — виправдуючись, що не могли прибути особисто. Крім кандидатів були присутні: посадник міста Ню Гейвену Ричард С. Лі, Джан Голден — федеральний представник Демократичної партії стейту Конектикат, комішенер Едмунд Маркевич і міський шериф Ґабрісль Каспшицкі.

Віче відкрив голова Клюбу Іван Теслюк підчеркуючи важливість таких зустрічей, коли є найкраща нагода пізнати кандидатів на головні громадські пости та інформувати їх про цілі громадян українського роду. Зборами проводив п. Музика. Кандидати не тільки висказували свої погляди на всеамериканські проблеми, але і свої погляди на важливість діяльности етнічних груп в теперішньому американському політичному житті.

Після віча запрошені гості і присутні громадяни оглядали нові приміщення церкви, школи і залі, які нюгейвенська громада збудували коштом 350,000 дол., і які будуть посвячені при кінці листопада.

І. Т.

Погода в листопаді

Вашинґтон — Федеральне Бюро Погоди передбачає, що в листопаді в стейтах на сході і на півдні країни буде нижча від нормальної температура, а в північних і західніх стейтах буде тепліше як нормально повинно бути в тому часі. Бюро подає таку нормальну пересічну погоду для листопада: Ню Йорк — 40.8 ступня; Шикаґо — 39,5 ступня; Денвер (Колорадо) — 39.3 ступня і Сан Франсіско — 54,4 ступня. І так у стейтах Вірджінія, Каролайна, Джорджія, Тексас і Арізона має бути температура набагатонижча від нормальної, а в стейтах Міннесота і Північна Дакота багато вища від нормальної теплоти. У Вермонті, на Гемпширі і Мейні має бути більше атмосферичних опадів як звичайно.

ЮВІЛЕЙНИЙ ФОНД „СВОБОДИ"

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що з нагоди 65-річчя „Свободи" надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на її фонд та на фонд її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо з подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК Ч. 6.

П. Ярема, Ню Йорк $	50.00	В. Васильків, Трой	2.00
А. Рейтар, Бейон	10.00	М. Гелнер, Филаделфія	2.00
К. Шич, Стемфорд Спрінґс	10.00	С. Рудий, Боффало	2.00
К. Шинкар, Вест Ісліп	5.00	Ф. Гнип, Сиракюз	2.00
Й. Білоган, Іст Орендж	5.00	Е. Ярош, Ріґо Парк	2.00
І. Сіренко-Сірий, Шикаґо	5.00	Й. Коцюбка, Поттсвіл	2.00
М. Пукіш, Рачестер	5.00	В. Боднар, Медовбрук	2.00
Г. Васько, Вруклин	5.00	А. Періг, Бетлегем	2.00
П. Цюцик, Форт Додж	5.00	В. Феденишин, Канзас Сіті	2.00
А. Волосенко, Лонг Айленд	5.00	Й. Кінах, Рутленд	2.00
Н. Добрянський, Ню Йорк	5.00	І. Хрін, Віндсор	2.00
В. Новаковський, Флашінг	5.00	І. Ц. Онейда	2.00
Н. Поточняк, Натал	5.00	Г. Пирожинська, Бруклин	2.00
Ю.Васлій, Геррісбурґ	5.00	А. Мацьо, Шикаґо	2.00
М. Салдан, Ню Йорк	5.00	А. Дячун, Аллентавн	2.00
М. Романович, Елизабет	4.00	В. Ільїн, Шикаґо	2.00
І. Хоминець, МекКіспорт	3.00	І. Довгань, Бейон	2.00
М. Лещишин, Парма	3.00	Я. Почапський, Рачестер	2.00
Ю. Єх, Гартфорд	3.00	П. Мороз, Рослиндейл	2.00
Л. Марків, Ню Гейвен	3.00	К. Крупський, Денвер	2.00
М. Гудзик, Вестпорт	3.00	Р. Чагарин, Вунсакет	2.00
І. Войтюк, Шикаґо	3.00	В. Васильків, Нюарк	2.00
К. Роговський, Чарлестон	3.00	Д. Люпцан, Дітройт	2.00
Д-р І. Рижій, Хагрін Фолс	3.00	Д. Козак, Балтімор	2.00
В. Приходько, Ню Йорк	3.00	П. Свистун, Гарвуд	2.00
О. Попоєвський, Коговс	2.00	О. А. Кочан, Джолієт	2.00
С. Тимків, Флашінг	2.00	А. Білецька, С. Плейнфілд	2.00
І. Демчук, Форест Гілс	2.00	В. Вовк, Пібоді	2.00
М. Лисий, Порт Артур	2.00	М. Юцяк, Шикаґо	2.00
Д-р П. Хрептовський, Амстердам	2.00	Е. Мащак, Джерзі Сіті	2.00
		О. Карашкевич, Джерзі Сіті	2.00
І. Бакум, Ірвінґтон	2.00	Д-р Г. Масик, Н. Кінґставн	2.00
І. Кіцелюк, Елизабет	2.00	І. Боберський, Бервік	2.00
М. Новак, Линдгурст	2.00	І. Стороняк, Бруклин	2.00
Ю. Манастирський, Аліквіпа	2.00	В. Шуба, Честер	2.00
		А. Блавцяк, Куртіс Бей	2.00
П. Борисюк, Гартфорд	2.00	А. Лукіянчук, Куртіс Бей	1.00
Т. Гелемей, Пасейк	2.00	І. Костюк, Трентон	1.00
П. Пашковський, Фила.	2.00	М. Матковський, Фила.	1.00
І. Мацьків, Савтпорт	2.00	Д. Бойко, Клекстон	1.00
А. Зарицький, Ніксон	2.00	В. Омельченко, Ню Гейвен	1.00
В. Шпирка, Нюарк	2.00	Е. Мільчук, Спеонк	1.00
П. Саламаха, Пеорія	2.00	О. Томоруґ, Ню Гейвен	1.00
А. Іващишин, Г. Сентер	2.00	А. Чупрун, Тейлор	1.00
А. Возьний, Филаделфія	2.00	І. Булига, Пасейк	1.00
І. Галичин, Форест Гіллс	2.00		
Н. Бобик, Ятесборо	2.00	Разом	$ 290.00
В. Грицик, Ню Йорк	2.00		
Г. Еваніш, Бейтлейвіл	2.00	Раніше проголошено	$ 1,351.40
О. І. Кучмак, Гемпстед	2.00		
В. Голубович, Флорал Парк	2.00	Разом	$ 1,641.40

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ І „СВОБОДА" — ЦЕ ТВЕРДИНІ УКРАЇНЦІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ, ЯКІ МАЮТЬ ЗА СОБОЮ 60-ЛІТНЮ ІСТОРІЮ ПРОВІДНИЦТВА В ПОЛІТИЧНИХ, КУЛЬТУРНИХ ТА СОЦІЯЛЬНИХ ЗМАГАННЯХ НАШОЇ ІМІГРАЦІЇ В АМЕРИЦІ.

Спорт

УАСТ Рочестер —

Італіян - Емерікенс 3.4 (2:1)

Програючи проти італійців УАСТ-івці втратили два пункти і тепер силою факту займуть друге місце в табелі.

Тяжко було встоятись українцям проти сильної команди італійців, хоч спочатку здавалося, що вислід першої половини вдасться вдержати до кінця змагань. Та, на жаль, італійці з деякою допомогою судді стріляють у другій половині аж три ґолі, підносячи вислід до 4:3 в свою користь. Треба також признати, що УАСТ-івці цим разом заграли дуже жертвенно, але рівночасно і дуже нервово (не знати чому?). В нападі і подачі запримічується брак зіграння а також і думання. Оборона та поміч, крім одиниць, як звичайно заграла гарно, а спеціяльно В. Камад, М. Когут, В. Дичківський. В нападі заграв добре Д. Тимченко та Микола Шевчишин, не зважаючи на те, що його цілий час крило трьох змагунів противника.

Цього сезону УАСТ розіграє ще одні мистецькі змагання. Решта сезону призначена на розгри за чашу. Перші змагання за чашу УАСТ-івці гратимуть 8-го листопада проти Аверс Спортс Клюб.

Микола Сіна

Українські Тигри —

Трентон Ню Дж.

Півтора року тому, при Відділі Ю СУМА в Трентоні створено ланку копаного м'яча, яка минулого року носила назву „Переможці". Хоч малі спортовці носили грізну назву, зате були високо переможені новаками УСК-у у всіх трьох змаганнях минулого року з вислідом 6:0, 7:1 та 6:2, а капітан новаків УСК-у „радив" малим Переможцям „ще трохи підучитись". Висліди з деякими американськими дружинами були трохи кращі для Переможців. Тому, що малі Переможці були завжди переможені, цього року назву змінено на Тигри (Юкреїнісн Тайґерс).

Може зміна назви, або „добра рада" капітана новаків УСК-у спричинилась до того, що з переможених Переможців стали в цім році, ще не переможені до цього часу Українські Тигри.

Цього року сезон започатковано відплатними змаганнями з новаками УСК-у з вислідом 2:1 та 1:0 в користь Тигрів.

З початком вересня ц. р. вступлено до Гамілтон Ют Сакер Ліґ, яка є найсильнішою Ліґою в Трентоні. (Крім цієї Ліґи існують ще чотири Ліґи з загальним числом 28 дружин). До сьогодні розіграно 10 змагань, в яких Тигри не програли ще ні одних. Відношення воріт 38 : 7.

Клюб:	В	П	Р	Т
Українські Тигри	9	0	1	19
Вайт Горс Лайнс	8	2	0	16
Гамілтон Лайнс	7	3	0	14
П. А. Л.	4	3	3	11
Лавтонс	4	6	0	8
Гамілтонс	3	7	0	6
Лестишин	1	8	1	3
Пост 31	1	9	0	2

Тому, що новаки Тигрів на наступний рік перейдуть до кляси учнів, при Осередку створено нову дружину новаків, яка на другий рік розпічне вже свої змагання.

Як довідуємось, недавно зорганізовано дружину новаків при Осередку СУМА в Джерзі Ситі. Щиро вітаємо новостворену дружину та бажаємо багато успіхів.

Іван Ґалик

Український Народний Союз це суто демократична українська братська організація. Стати її членом, — це не тільки забезпечити себе і своїх рідних матеріяльно. Це значить, бути співвласником його надбань і вибирати, чи бути вибраним в його керівні органи.

НАУКОВЕЦЬ ВИСМІВАЄ ДУМКУ ПРО ВІЙСЬКОВІ БАЗИ НА МІСЯЦІ

Шикаґо, Ілл. — Президент Каліфорнійського Технологічного Інституту д-р Лі А. Дю Брідж промовляв в одному з клюбів і заявив, що говорити про встановлення військових інсталяцій або про побудову людських колоній на поверхні Місяця, — це чистий нонсенс. Таким самим нонсенсом є мрія про те, що з Місяця або з якогось людиною зробленого сателіта можна буде висилати на Землю керовані ракети. Д-р Дю Брідж працює від свого інституту в будові керованої ракети „Юпітор-С". Цей визначний науковець сказав: „Я є дійсним ентузіястом космічних просторів. Але це не значить, що я мушу захоплюватися дурними і шкідливими передбачуваннями фантастів. Досліди космічних просторів є дуже цінні для науки, і тому їх треба продовжувати і для практичних цілей і для самого пізнання природи".

● **Департамент рільництва** передбачає, що продукція молока в ЗДА цього року буде дещо менша як минулого. Це вперше зменшиться молочна продукція в ЗДА від 1952 р. У 22-ох провідних державах світу продукція молока збільшилася, і цього року має становити 393 більйони фунтів (в 1957 році вона становила 387 більйонів фунтів).

Ізраїль приготовляється на прийняття нових 30,000 іміґрантів

Єрусалим. — Ізраїльський уряд уперше рішив розписати внутрішню позику на фонд влаштування нових еміґрантів. Позику розписується у висоті 20 мільйонів ізраїльських фунтів, себто коло 12 мільйонів долярів. До цього часу ізраїльська держава субвенціонувала переселення і поселення жидів в Ізраїлі з загальних бюджетових сум. Зрештою, фонди на цю ціль збирала Світова Сіоністична організація головно через т. зв. З'єдинений жидівський Апель в ЗДА. Від багатьох років цей Апель, який складається з кількасот найбагатших жидівських підприємств та окремих осіб в Америці, щорічно збирає на переселеські цілі жидів до Ізраїлю по 80 мільйонів долярів. В останніх тижнях в Румунії, Польщі і на Мадярщині злагіднено можливості виїзду жидів. Тому в Ізраїлі почали гарячково приготовлятись на їх прийняття. Загал населення відчуває це дуже дошкульно, бо в Ізраїлі існують надзвичайно високі податки. Обраховують, що треба ще яких 90 мільйонів долярів, щоби подбати за помешкання для тих, які вже переселились туди. В Ізраїлі панує хронічна страшна мешканева криза.

Західня Німеччина приготовляє зворот у своїй політиці

Бонн. — Канцлер Німецької Федеративної Республіки (Західньої Німеччини), Конрад Аденауер, переводить безперервні довгі наради з керівними діячами своєї партійної коаліції над відповіддю Совєтам на їх останню ноту в справі мирового договору з Німеччиною та її з'єдинення — повідомляє західня преса. У липні ц. р. західньо-німецький парлямент прийняв одноголосну резолюцію з закликом до чотирьох великодержав, щоб вони дотримали своє зобов'язання з Потсдамського договору і довели до з'єдинення Німеччини. Конкретно, та німецька резолюція пропонувала покликати до життя постійну Комісію з делегатів 4-ох великодержав, яка призадумувалась би над цією проблемою. На те Совєти відповіли, що проблема підписання мирового договору не є тотожньою з проблемою з'єдинення. З'єднення — мовляв — це „внутрішня справа німців" і Західня Німеччина має в цій справі „порозумітись" із „суверенною" Східньою Німеччиною, зате Совєти готові переговорювати про мировий договір. Це створило для німців нову проблему. Деякі німецькі політики вважають, що найгірше для Німеччини — залишати теперішній стан без ніяких змін і що тому треба раз-у-раз вести будь-які переговори та вічно актуалізувати справу. Хоч сам Аденауер ніби противиться підписувати з Совєтами мировий договір у теперішньому стані поділу Німеччини, проте він стоїть під натиском своїх співпартійців, які не виключають, що Москва може в німецькій справі одного дня так само змінити своє становище, як змінила його супроти Австрії.

ЗДА допомагатимуть поборювати недуги в недорозвинених країнах

Вашингтон. — З урядових кол повідомляють, що деякі урядові аґенції (державний департамент, департамент оборони і здоров'я та Адміністрація Міжнародної Співпраці) пляують допомогу нерозвиненим країнам в ділянках освіти і народного здоров'я. Яким державам мала б допомагати ця країна, і скільки грошей мали б видати на цю допомогу, про це ще ніхто не знає, бо над цими справами саме тепер нараджуються представники названих департаментів. ЗДА мають запропонувати Об'єднаним Націям, щоб зробити підрахунок всіх приватних і урядових допомог всім недорозвиненим державам. Висота й характер цієї допомогової програми має бути готова до 10 листопада 1958 року, і вже можна буде встановити відповідну суму в бюджеті ЗДА та суму, яку уряд проєктує видати на допомогу закордонним державам. Деякі урядовці вже говорять про 70.000,000 долярів призначених на гігієнічну допомогу закордонним державам, а інші твердять, що ця сума була б дещо завелика.

АҐЕНТИ ФБІ ОХОРОНЯЮТЬ СУДДІВ ВОРРЕНА І ФРАНКФУРТЕРА

Вашинґтон. — Виявилося, що вже від кільнох тижнів аґенти Федерального Бюра Інвестиґацій охороняють головного суддю Найвищого Суду ЗДА Ірла Воррена та суддю того ж суду Фелікса Франкфуртера тому, що вони були дістали листи з погрозами. Аґенти охороняють їх в домах де вони мешкають, і під час того, як вони їздять по столиці. В будинку Найвищого Суду є окрема поліція, і там аґенти ФБІ не виконують служби.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ Українського Народного Союзу

Бруклин, Н. Й. — Місячні збори Т-ва ім. Б. Хмельницького, Відд. 158, відбудуться в суботу 8-го листопада 1958 с год. 8-ій вечером в УНДомі при 216-218 Ґрент Ст. в Бруклині. Проситься всіх членів прибути на збори і вирівняти свої зобов'язання. — Управа Відділу.

Филаделфія, Па. — Товариство „Мир", Відд. 324 повідомляє, що звичайні місячні збори членів відбудуться 8-го листопада б. р. о год. 7-ій вечера. Є різні справи до обговорення. Просимо вирівнювати вкладки і прибути на збори. — Управа: Барабах Семен, голова; Струк Іван, секретар.

Клівленд, Огайо. — Товариство „Сокіл", Відд. 336 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 9-го листопада ц. р. о год. 1-ій по пол. Просимо членів вирівнувати вкладки, прибути на збори і приєднувати нових членів. — Г. Степанек — предсідник; Г. Кісіль — фін. секр.; Т. Кальмук — рек. секретар.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори В-ва св. Володимира, Від. 130, відбудуться в суботу, 8-го листопада 1958 р., о год. 8-ій веч., у приміщенні Укр. Кат. Ветеранів при 33 Іст 7-ма вул. Порядок зборів: перечитання протоколу, звіт фінансовий, К. Комісії, опікунів хворих, перечитання кореспонденції і біжучі справи. Перед зборами можна вплатити членські вкладки. — І. Малець.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори Т-ва „Зоря" Від. 69, відбудуться в суботу, 8-го листопада 1958 р., о год. 8ій веч., в залі ч. 5, св. Юрія під ч. 33 Іст 7-ма вул. Просимо всіх членів прибути на збори. — М. Ликтей, секр.

КЛІВЛЕНД, О. — Місячні збори Б-ва св. ап. Петра і Павла, Відд. 102, відбудуться в неділю, 9-го листопада 1958 р., в церковній залі 2280 W. 7th. — М. Декан, пред.; С. Косик, кас.; М. Бобечко, секр.

ЙОНҐСТАВН, О. — Від. 230 св. І. Хрестителя повідомляє всіх своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 9-го листопада 1958 р., о год. 3-ій по пол., в своїй домівці при 914 Franklin Ave. Проситься всіх членів прибути на збори та приєднувати нових членів до УНСоюзу. — М. Мушинський, гол., П. Ліщак, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Т-во „Любов", Відд. 45, повіомляє своїх членів, що Збори відбудуться в неділю, 9-го листопада 1958 р. Просимо про численну участь. Довжникам пригадуємо, щоб вирівнювали свої залеглі вкладки. — Управа.

БАЛТИМОРЕ, Мд. — Б-во Пресв. Тройці, Відд. 320, повідомляє своїх членів, що Місячні збори відбудуться в неділю, 9-го листопада 1958 р., о год. 2-ій по пол. в Укр. Гор. Клюб. — 3101 O'Donnell St. Проситься всіх членів прибути на означений час і вирівняти свої залеглости. — Д. Пісецький, предс.; І. Малко, секр.

БОСТОН, Масс. — Квартальні збори Т-ва ім. Є. Коновальця, Від. 238, відбудуться в неділю, 9-го листопада, зараз по Службі Божій, в залі Укр. Прав. Церкви — 136 Arlington St. На ці збори повинні прибути масово всі члени, бо є важливі справи до полагодження і вирішення. З огляду на це, що наша громада посвячує нову церкву при 24 Orchard Hill Rd., наш Відділ повинен взяти якнайчисленнішу участь у так великому святі. Подаємо до відома, що вже тепер можна піднести свою грамоту до 65 років життя, а ті, що не є членами, можуть вступити до УНСоюзу до 65 року життя. На зборах буде гол. радний Н. Давискиба, який виступить із словом про користі членів УНСоюзу. — Управа.

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Т-во „Дністер" Від. 361, повідомляє своїх членів, що Місячні збори відбудуться в суботу, 8-го листопада 1958 р., о год. 8-ій веч., у власній домівці при 119 Ave. "A" в Ню Йорку. — М. Малетич, предс.; П. Кучма, фін. сек.; В. Хоміцький, кас.; Г. Яремчук, рек. секр.

Филаделфія, Па. — Т-во „Єдність", Відд. 163, подає до відома своїм членам, що Місячні збори відбудуться в неділю, 9-го листопада 1958 р., в Горожанському Клюбі при Френклін вул., о год. 12-ій впол. Проситься всіх членів прибути на означений час. Рівночасно пригадується довгуючим членам, вирівняти свої вкладки, бо хто не заплатить на час, наражується на суспенду. — М. Курко, предсідник; С. Филик, фін. секр.; Д. Мисько, рек. секр.

Гемтремк, Міш. — Т-во ім. М. Шашкевича, Відд. 94, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 9-го листопада ц. р. о год. 2-ій по пол. в залі Українського Демократичного Клюбу при 2376 Ґрейлінґ Стр. Просимо членів прибути на збори. — А. Киба, рек. секретар.

Детройт, Міш. — В-во св. Івана Хрестителя, Відд. 292 повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 9-го листопада 1958, о год. 1.30 по пол. в УНДомі. Просимо всіх членів, зокрема передплатників „Свободи" вирівнувати вкладки й 15-центові доплати за газету. Просимо про участь в зборах. За Управу: П. Кізел — предсід.; М. Ціко — касир; П. Федик — секретар.

Кліфтон, Н. Джезі. — Т-во „Українська Січ", Відділ 182 повідомляє своїх членів, що місячні звич. збори відбудуться в неділю 9-го листопада 1958, о год. 2-ій по пол. в Парафіяльній залі 45-47 Ґовп-Евню, Пассейк, Н. Дж. Просимо приєднувати нових членів вирівнати вкладки і прийти на збори. — Управа.

Честер, Па. — Т-во ім. Т. Шевченка, Відділ 156, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться дня 9-го листопада 1958, точно о 2-ій год. по пол. в Громадськім Домі. — В. Новак, секретар.

Детройт, Міш. — Відділ 146 ім. І. Франка повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться дня 9-го листопада 1958 о год. 1.30 по пол. в Домі Українсько - Американського Осередку, при Карпентер і Мітчел. Просимо про участь в зборах та вирівнання вкладок. — М. Війтович, секретар.

Клівленд, Огайо. — В-во св. Василія Великого, Відд. 364, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю 9-го листопада 1958 о год. 2-ій по пол. в Українському Домі 3161 Іст, 93-та Стр. Просимо вирівнувати вкладки і прийти на збори. — Управа.

Рочестер, Н. Й. — Місячні збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 367, відбудуться в неділю 9-го листопада 1958 о год. 1.30 по пол. в церковній залі. Просимо приєднувати нових членів, вирівнувати вкладки і прибути на збори. — К. Манківський, —голова; П. Дзюба — касир; В. Попович — секретар.

Клівленд, Огайо. — Управа Т-ва ім. І. Франка, Відд. 334, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться 9-го листопада о год. 1-ій в УНДомі при 14 вулиці, в кімнаті ч. 22. Просимо членів вирівнати залеглі вкладки і прибути на збори. — За уряд: Николай Задорецький — предсідник; Стефанія Боганек — касир; Григорій Демкович, рек. секр.

Клівленд, Огайо. — Т-во „Запорозька Січ", Відд. 251, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться 9-го листопада 1958 в церковній залі при В. 7-ій вул. по Великій Службі Божій. Просимо вирівнувати вкладки, вплачувати пожертви на прес. фонд „Свободи" з нагоди 65-літнього ювілею і прибути численно на збори. — В. Козич, голова; В. Яцишин, касир; Я. Кравчук, фін. реф.; М. Задайний, рек. секретар.

Менвіл, Н. Дж. — Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 349, відбудуться в неділю дня 9-го листопада 1958 о год. 1-ій по пол., в домі Ветеранів, при вул. Вашинґтона в Менвіл, Н. Дж. Просимо про масову участь в згаданих зборах, разом з рідними і знайомими, зогляду на реферат, про Листопадовий Зрив, що буде виголошений з нагоди 40-ліття. — Управа.

ТАРЗАН, ч. 4156. Плян праці.

— Затримайте тут людей на годину, — звелів мавполюд, — а тоді йдіть обережно. Ви побачите на вулицях міста церемонію...

— Оточіть групу і чекайте з своїми стрільцями... поки Чака не буде виявлений.

Тарзан засміявся зі збентеженого капітана. — Не турбуйтеся... Це можна буде зробити!